

POVREDA ZAKONSKE OBAVEZE POSLODAVCA DA ZAKLJUČI UGOVOR O RADU SA OSOBOM SA INVALIDITETOM**Zakon o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba sa invaliditetom****član 29 stav 1**

Plaćanje penala u propisanom iznosu

Sentenca:

Poslodavac koji je zaposlio osobu sa invaliditetom nije u obavezi da plaća penale u visini trostrukog iznosa minimalne zarade utvrđene u skladu sa propisima o radu samo ako u vreme vršenja kontrole poseduje i pruži dokaze da ima zaposlenu osobu sa invaliditetom.

Iz obrazloženja:

"Iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni organ, na osnovu izvršenog uvida u poslovnu evidenciju i dokumentaciju tužioca, utvrdio da je tužilac bio u obavezi, u odnosu na broj zaposlenih, da zaposli jednu osobu sa invaliditetom za mesece jun, jul, avgust, septembar, oktobar, novembar i decembar 2010. i januar, februar i mart 2011. godine, a kako nije imao ni jednu zaposlenu osobu sa invaliditetom, to mu je utvrđena obaveza plaćanja penala u Budžet za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba sa invaliditetom. Tuženi organ je odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, našavši da mu je obaveza plaćanja penala pravilno utvrđena.

Odredbom člana 24. stav 1. Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba sa invaliditetom (dalje: Zakon) propisana je obaveza svakog poslodavca koji ima najmanje 20 zaposlenih da ima u radnom odnosu određeni broj osoba sa invaliditetom, dok je prema stavu 2. istog člana propisano da je poslodavac, koji ima od 20 do 49 zaposlenih, dužan da ima u radnom odnosu jednu osobu sa invaliditetom.

Odredbom člana 29. stav 1. istog zakona propisano je da poslodavac koji ne zaposli osobe sa invaliditetom u skladu sa članom 24. ovog zakona, plaća penale u visini trostrukog iznosa minimalne zarade utvrđene u skladu sa propisima o radu, za svaku osobu sa invaliditetom koju nije zaposlio.

Imajući u vidu navedeno činjenično i pravno stanje ove upravne stvari, pravilno je, po oceni Upravnog suda, tuženi organ odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, našavši da je tužiocu pravilno utvrđena obaveza plaćanja penala, u skladu sa citiranim članom 29. stav 1. Zakona, budući da nije imao ni jednu zaposlenu osobu sa invaliditetom u kontrolisanom periodu od juna 2010. do marta 2011. godine, saglasno citiranom članu 24. navedenog zakona.

Sud je cenio navod tužbe da tužilac ima dvoje radnika koji ispunjavaju status invalidnosti, od kojih je za jednu dostavio rešenje Nacionalne službe za zapošljavanje - Filijale Š. od 10.6.2011. godine, kojim je njegovoj zaposlenoj radnici V. T. utvrđen status osobe sa invaliditetom, koja se zapošljava pod opštim uslovima, pa je našao da isti nije od značaja za drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Ovo stoga što je ovo rešenje doneto istog dana kada i rešenje prvostepenog organa kojim su tužiocu utvrđene obaveze plaćanja penala, pa ga taj organ nije mogao ceniti, odnosno u periodu obavljanja kancelarijske kontrole tužilac nije imao dokaze da ima osobu zaposlenu sa invaliditetom."

(Presuda Upravnog suda, 9 U. 1077/2012 od 8.3.2013. godine)

